

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 555. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm30294/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

at spille Helgen og bylle Denfæb, mens hele Verden vidste, han rustede sig af alle Kvæster og smigrede kun Rhodier og alle Græker, for at faae dem i Ledtog med sig, saa naae Romerne ikke vilde have alle deres Venner forberede, maatte de beslutte sig til, uden nogen iemfaldende Grund, at angribe den fjalte Flønde.

Dette er Alt, hvad Man hos Livius kan faae sig til om disse Ting, og da det stemmer godt nok med Brud-Sætskerne, vi har af Polub og Appian*), lade vi det vel være Romernes egen Sag at forsvare „Spidskage-Rotten,“ men maaske dog glæde os ved at faae Ende paa det Mafedenske Uurven, og unde derfor gjerne Paulus Emilius hans lette Seier og glimrende Triumph, især da de lette Seire ei veie stort paa Troens Vægt, og en Triumph, Man maa tæne sig til, er noksom misundt. Dog, hvor ubetvøelige Ting det „semtendags“ Feldt-Tog og „Mabastens-Slaget“ ved Pydna end var i dem selv, saa gjorde de dog ikke blot udygtigt i den 153de Olympiade, men kvalde et afmindstlige Dvær i Høvelen, som kunde blevet meget farligt for den „offentlige Hellighed,“ der dog tjende Verden bedst. Det var nemlig, som „Politik-Mesteren“ saait beklagede, paa Helvingen med „Romer-Dyden,“ altsaa med „Krigs-Dyden,“ og derfor vil den Fader og Søn, der triumferede tilhønds over Makedonien og Kartago, altid blive mærkbare, som de sidste friske Grene paa det „hellige Hyben-Træ.“ Ligesaa der stode vi paa „Dithagoras,“ thi saa har ubegrebne Emilius sin Herkomst i lige Linie, og han hørte i alt Fald til den „gamle Adel“ og har et Binavn, der havde været betydeligt længe for hans Fader triumferede over Tiberien og faldt ved Cannæ, saa Tingen var nærmere til at krone det Romerske Storsværk, og der var ingen Tid at spilde, thi han var en afværende

*) Polub (Gesandtschafts-Brudstiftet) XLVI. LXVIII. LXXVII. Livius XL. 5—16. 24 XLII. 2—5. 11—14. Appian IX. 9.

Man, nær ved at glemmes over alt det ny Mørfad, da Seierne, *Persus* vandt over Rom's Legioner, lykkeligvis bragte ham i Erindring. Hans *Triumph*, hvormed ogsaa Det, Man har glemmt paa af den *Liviske* Historie, slipper, maaske da tilbringe sig vor Opmærksomhed, og *Plutark* har sat os i Stand til at skoppe det store Gul, der allerede er i *Nometers* Beskrivelse deraf. Den varede tre samfulde Dage, thi første Dag saae Man ikke andet end en Mæsse af 750 Vogne med *Villeds* Støtter, *Malerier* og andre Kunst-Værker. Den anden Dag aabnedes Loget af en Mængde Rust-Vogne med alle Slags Vaaben: *Brynier* og *Hjelme*, *Sværd* og *Skjolde*, *Spyd* og *Pile*, tilføielende løst imellem hinanden men dog omhyggelig ordnet og saa løselig sammenbundet, at Man ikke kunde høre Dren-Lyd for Rumlen, og derpaa fulgte over syvhundredte *Boller* med blanke *Sølv-Penge*, hver *Bolle* saa stor, at der var fire Karle om at bære den. Endelig, den tredje Dag, kom, efter *Keigs-Musik*, syv *Sæts* *Holds* store *Deer* med *Stær-Kranse* og *sergøddte* *Horn*, derpaa 77 *Boller* med *Guld-Penge*, den store *Kirdel* besat med *Walds* *Strane*, som *Wmilius* skænkede til *Templet* og den *Makedoniske* *Konges* *Guld-Laffet*, saa hans *Vogn* med hans *Rustning* og *Kenigs-Smukke*, saa hans *Børn*: to *Sønner* og en *Daatter*, med deres *Følge*, og saa kom *Persus* selv, i *Sort* fra *Top* til *Laas*, som et forløbet *Menneske*. Herst nu kom *Paulus* *Wmilius*, klædt i *Purpur* og *Gulden-Stykke*, høvede sig rank og stolt paa en prægtig *Triumph-Vogn*, med en *Lautvær-Green* i sin høire Haand, foran ham blev baaret firehundredte *Guld-Kroner*: *Walds* *Strante* hvormed han var udkonfekt fra alle *Verdens* *Hjortner*, og efter ham fulgte hele hans *Krigs-Hær* med *Lautvær-Grene* og *Seiers-Sange* *).

At mangen En kunde midunde *Wmilius* en saadan *Opbælle*: den heieste *Salighed* en *Nomer* kunde tænke sig, det

* *Wmilius* XLV. 40. *Plutark's* *Wmilius*.

